

## Хитъръ Петъръ.

**В**еднѣжъ въ селото на Хитъръ-Петра докарали за проданъ една кола риба. Селенитѣ отъ това село отдавна не били ѣли риба, та се натрупали около рибата и всѣкой бързалъ, кой по скоро да си купи по малко риба. Хитъръ Петъръ и той отишелъ при рибата; качилъ се на колата, взелъ отъ купътъ една риба да ѣх опита ще може ли да се яде. Помирисалъ ѣх съ носътъ си, близнѣлъ ѣх съ езикътъ си, подмѣтнѣлъ ѣх отъ рѣка въ рѣка и най-послѣ ѣх турнѣлъ до ухото си. Селенитѣ, като гледали Хитъръ-Петра какво прави съ рибата, обърнѣли се къмъ него и чакали да чуѣтъ, какво ще изхитрува да каже за рибарѣтъ и рибата му. Най-послѣ, единъ отъ копувачитѣ не можилъ да се стѣрпи и го попиталъ: „защо турганъ, Хитре-Петре, рибата до ухото си, съ ухо риба мерише ли се?“ — „Вий не знаете, рибата може да приказва, нѣ всѣкой не може да ѣ отбира, казалъ Хитъръ-Петъръ. Ето нѣ, азъ ѣ отбирамъ на езикътъ: „каквото ѣ попитахъ, всичкото ми исказа“. — И тя добра! риба приказва ли? казали селенитѣ. — „Тя много добръ приказва, но вий не знаете какъ да ѣ попитате“ — отговорилъ Х.-Петъръ. — „А какво ѣ попита и какво ти отговори?“ Казали зачудено селенитѣ. — „Азъ ѣ попитахъ, колко кораби потѣнѣххх днесъ въ морето, а тя ми отговори: „не знаѣ нищо, що се е случило днесъ въ морето, защото има тѣкмо 10 мѣсеца отъ какъ съмъ излѣзла отъ морето.“. —